

Sygn. akt V CSK 158/16

POSTANOWIENIE

Dnia 14 października 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Mirosław Bączyk

w sprawie z powództwa Z. S.

przeciwko K. K.

o ustalenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 14 października 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 28 października 2015 r., sygn. akt I ACa (...),

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;

2. przyznaje od Skarbu Państwa - Sądu Apelacyjnego

w (...) adwokat A. K. kwotę 7200 (siedem

tysięcy dwieście) zł powiększoną o stawkę podatku

od towarów i usług, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powódce z urzędu w postępowaniu kasacyjnym.

UZASADNIENIE

Powódka złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 października 2015 r., w którym oddała apelację powódki od wyroku Sądu Okręgowego z dnia 17 kwietnia 2015 r. Sąd Okręgowy oddalił powództwo, w którym powódka domagała się ustalenia nieważności umowy przedwstępnej sprzedaży lokalu mieszkalnego z dnia 18 grudnia 2002 r.

W skardze podnoszono zarzuty naruszenia art. 189 k.p.c. w zw. z art. 58 k.c. i w zw. z art. 840 § 1 k.p.c. Motywując wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, powódka stwierdzała, że w rozpoznawanej sprawie istnieje potrzeba wykładni podany w podstawach zaskarżenia. Chodziłoby o wyjaśnienie tego, czy w pojęciu interesu prawnego mieści się uzyskanie wyroku ustalającego nieważność umowy (...) „czy wydanie takiego wyroku jest zdarzeniem, o którym mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c.” (s. 1-2 skargi).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analizując uzasadnienie wyroków obu Sądów meriti, treść uzasadnienia skargi kasacyjnej i zawartą w niej prawną motywację o przyjęcie skargi do rozpoznania, Sąd Najwyższy stwierdził, że w rozpoznawanej sprawie nie wystąpiły przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c., tj. potrzeba wykładni wskazanych w skardze przepisów prawa materialnego i procesowego.

Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynika, że przedmiotem toczącego się postępowania było ustalenie nieważności umowy przedwstępnej sprzedaży lokalu mieszkalnego, zawartej w dniu 18 grudnia 2002 r. w związku ze złożeniem przez powódkę oświadczenia o uchyleniu się od skutków prawnych umowy jako zawartej pod wpływem kwalifikowanego błędu powódki (art. 86 k.c.). Jako podstawę roszczenia powódka wskazała art. 189 k.p.c. Sądy obu instancji przekonywająco uzasadniły to, że powódka nie wykazała interesu prawnego w uzyskaniu korzystnego dla siebie wyroku (s. 7 uzasadnienia zaskarżonego orzeczenia). Niezależnie od tego Sąd Apelacyjny stwierdził, że nie było uzasadnionych podstaw powoływania się przez powódkę na podstęp pozwanej, a ponadto nie było

pewności co do tego, czy powódka dotrzymała przewidzianego w art. 88 k.c. terminu do złożenia odpowiedniego oświadczenia o uchyleniu się od skutków wadliwego oświadczenia woli.

Nie istnieje zatem potrzeba – wbrew stanowisku skarżącej – dokonywania przez Sąd Najwyższy wykładni art. 189 k.p.c. w zw. z art 58 k.c. i w zw. z art. 640 § 1 pkt 2 k.p.c.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 3 k.p.c.).

O kosztach postępowania orzeczono stosownie do postanowień art. 98 k.p.c., art. 108 § 1 k.p.c., § 10 ust. 4 rozporządzenia MS z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r., 1800) i § 3 rozporządzenia Ministra Finansów w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu (Dz.U. z 2015 r., 1801).